

Συμβουλές για τον Πνευματικό Αγώνα (2ο Μέρος)

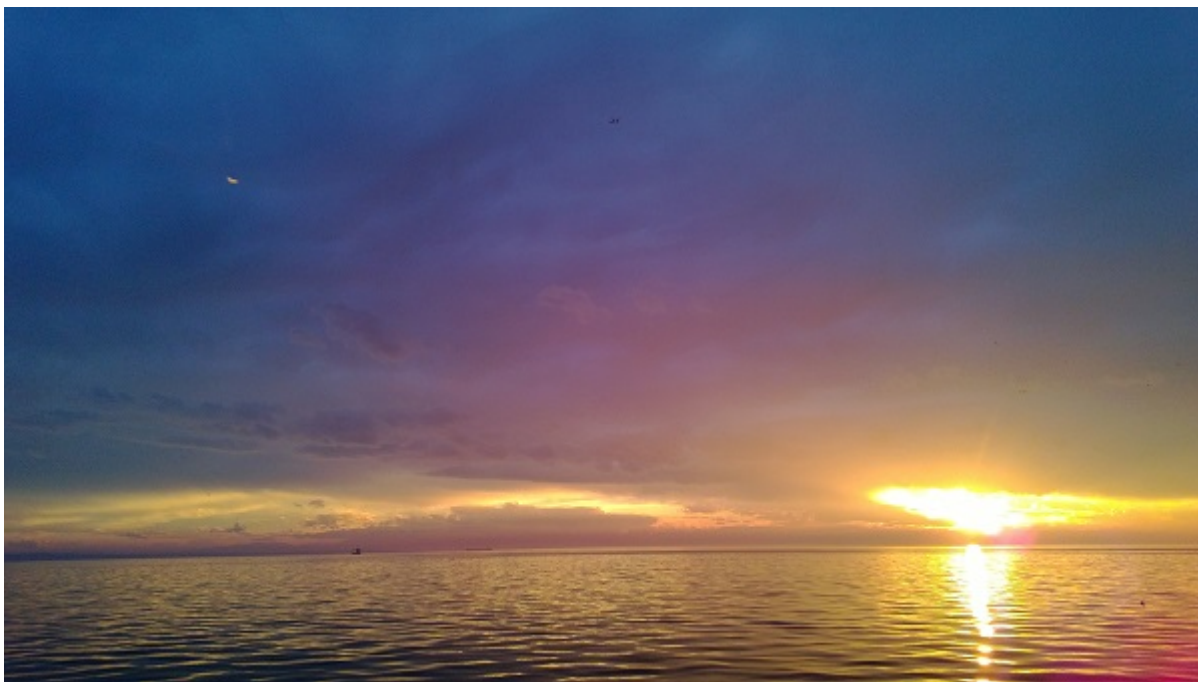
/ [Πεμπτουσία](#)

image not found or type unknown

ιζ. Συνέχεια εργάζεται ο ενάντιος. Καθημερινά ούτε κοιμάται ούτε τρώει. Ο αγώνας μας είναι «προς τας αρχάς, προς τας εξουσίας, προς τους κοσμοκράτορας του σκότους του αιώνας τούτου, προς τα πνευματικά της πονηρίας εν τοις επουρανίοις». Γι' αυτό και μεις «περιζωσάμενοι την οσφύν ημών εν αληθεία.. και την μάχαιραν του Πνεύματος, ο έστι ρήμα Θεού». Αυτό που μπορούμε, όσο μπορούμε να αντιστεκόμαστε.

ιη. Όταν αποδεχθούμε μια θλιβερή κατάστασή μας, τότε αμέσως ξελαφρώνομε. Μπορεί να μην απαλλαγούμε εντελώς, αλλά γίνεται υποφερτός ο πόνος. Να λέμε διαρκώς «πρόσθεσ ημίν πίστιν και χάριν».

ιθ. Ο εναντίος πολεμούσε ένα μοναχό για να τον ρίξει. Αγωνίζετο πολλά. Όλες τις μεθοδείες τις έκαμνε και δεν έμπαινε πάνω του. Τον βίαζε να φύγει από το μοναστήρι και δεν έφευγε. Του λέει ο πονηρός: «Αγωνίζεσαι και με νικάς, αλλά που θα μου πας; Σαράντα χρόνια θα ζήσεις και δεν θα σ' αφήσω σε ησυχία, μέχρι να σε ρίξω». Άμα του είπε έτσι, σκέφτηκε ο μοναχός: «Τι να κάθουμαι να τσακώνουμαι μαζί του; Να πάω στο χωριό, να τακτοποιήσω και τις υποθέσεις που έχω...». Ξεκίνησε να φύγει. «Πού πας;», του λέει ένας πατέρας. «Μετά έρχομαι», του

απαντά. «Γύρισε πίσω, του λέει, κι είναι τεχνάσματά του». Υπάκουσε και γύρισε πίσω και είπε: «Εδώ θα μείνω μέχρι να πεθάνω».

κ. Δεν πιστεύω να βρεθεί πλάσμα μέσα στον κόσμο, που να τα έχει όλα, να μην δοκιμάζεται, να μην έχει ένα σταυρό να σηκώσει.

κα. Όταν μείνει μέσα μας μιά αντιπάθεια, ένα θύμωμα, μιά αποστροφή, ένα παράπονο, μοιάζει με το σπίτι, που όταν μείνει απεριποίητο πιάνει κονιορτό, θαμπώνουν τα γυαλιά, η αυλή γεμίζει αγκάθια, λερώματα. Ακόμα και ν' ανοίξεις, φοβάσαι να μπεις μέσα. Πρέπει να καθαρίζουμε κάθε μέρα, γιατί ο εναντίος φέρνει εμπόδια και το σπίτι της ψυχής μας το κάνει δικό του. Όταν θέλει να κάμει φωλιά ο εναντίος, φέρνει ένα άχυρο, λίγο πηλό κ.άλ. Αν του τα ρίχνουμε κάθε μέρα εκείνα που φέρνει, δεν θα κτίσει τη φωλιά. Ή ακόμα, άμα του σπάσουμε τα' αυγά, πουλάκια δεν θα κάμει...

κβ. Στον ουράνιο πόλεμο υπάρχουν δύο θελήσεις ενάντιες: η μία του λογικού και η άλλη των αισθήσεων, η κατωτέρα, που είναι άλογος θέληση, ορέξεως σαρκός και πάθους. Με την ανωτέρα θέλουμε όλο τα καλά· με την κατωτέρα, όλο τα κακά. Επαληθεύεται εκείνο του αποστόλου Παύλου: «Βλέπω δε έτερον νόμον εν τοις μέλεσί μου αντιστρατευόμενον τω νόμω του νοός μου και αιχμαλωτίζοντά με εν τω νόμω της αμαρτίας τω όντι εν τοις μέλεσί μου. Ταλαίπωρος εγώ άνθρωπος· τις με ρύσεται εκ του σώματος του θανάτου τούτου», «Ου γαρ ο θέλω ποιώ αγαθόν, αλλ' ο ου θέλω κακόν τούτο πράσσω».

κγ. Η πιο συμφέρουσα ημέρα είναι εκείνη που υποφέρουμε πιο πολύ. Άμα δεν υποφέρουμε, μοιάζουμε μ' εκείνον που άνοιξε το μαγαζί του και κανένας δεν ήρθε να ψωνίσει... Έπαθλον παίρνουν όχι οι θεατές, αλλά οι αθλητές που αθλούνται νομίμως.

κδ. Πρέπει να πνίγουμε κάμποσα μέσα μας, κάμποσα να χωνεύουμε... Αν πιάσουμε τελειότητες και αλάθητα, δεν πιστεύω να βρεθούν πολλοί άμεμπτοι. Να ευχαριστηθούμε με ό,τι είμαστε, για νάρθει η ευτυχία. Μην κοιτάζουμε τους άλλους, γιατί κι εκείνοι έχουν προβλήματα που δεν τα ξέρουμε.

κε. «Στείλε τον Λάζαρο να πει στ' αδέλφια μου να μετανοήσουν», είπε ο πλούσιος. Αυτά προ της κρίσεως. Και η μάνα που πέθανε και βλέπει τα παιδιά της να παραστρατούν, να αμαρτάνουν, λυπάται. Αλλά μετά την κρίση, όχι. «Ου φόβος, ου λύπη, ου στεναγμός», αλλά χαρά και φως. Όπως όταν εμείς έχουμε αναμμένα φώτα, δεν μπορούμε να δούμε προς τα έξω, που είναι σκοτάδι, ενώ οι έξω στο σκοτάδι, μας βλέπουν, έτσι και στον χώρο του Παραδείσου.

κστ. Πολλές φορές γυρεύουμε να γίνουμε δικαιότεροι του Θεού, να μην μείνει

κανένας έξω από τον Παράδεισο. Μα έτσι δεν θα υπάρχει ούτε αγώνας ούτε εγκράτεια.

κζ. Όταν θεωρούμε τα πνευματικά δύσκολα, ακατόρθωτα, είναι γιατί δεν προσπαθήσαμε. Ο Θεός βοηθά.

κη. Κάθε τι που κάμνουμε να βάζουμε τον Χριστό μπροστά κι εμείς πίσω. Κι όχι εμείς μπροστά και πίσω ο Χριστός. Ο Μέγας Κωνσταντίνος δεν νίκησε έτσι, νίκησε μόνο με τον Σταυρό μπροστά.

κθ. Κάθε τι που κάμνουμε να γίνεται προς δόξα Θεού και ωφέλεια ψυχών. Να μην σπαταλώνται οι ώρες, οι μέρες, αλλά να χρησιμοποιούνται για να υμνείται ο Θεός και να αναπαύονται οι ψυχές των συνανθρώπων μας.

λ. Από τον κόσμο αυτό δεν πέρασε κανένας απείρακτος. Όποιος υποφέρει έχει μισθό.

Πηγή: Πρεσβ. Ανδρέα Αγαθοκλέους. Εμπειρία Αγιότητας. Ταπεινή καταγραφή του βίου, της θαυμαστής πολιτείας και των θεοπνεύστων λόγων του παππού Παναή από τη Λύση. Έκδοση Ορθόδοξο Πνευματικό Κέντρο Αγίου Γεωργίου Μακρή. Λάρνακα 2005. Σελ. 72-77